PINK
jaargang 31 nummer 3 – mei 2011

Geld ondanks de crisis beschikbaar

Voorlichting aan basisscholen en ROC's

Voor de nieuwste subsidieaanvraag die bij de gemeente Nijmegen is gedaan voor het traject Onderwijs en Homoseksualiteit is door Henk Beerten, wethouder van Onderwijs, de benodigde middelen vrijgemaakt Hij laat PINK weten: "Dat betekent dat vanaf het komend seizoen de voorbereidingen getroffen kunnen worden om met het ROC bij verschillende opleidingen, een passend aanbod te ontwikkelen. Dat doen we ook met de basisscholen. Daarvoor is nog wel wat overleg met schoolbesturen en scholen nodig."

Voor het komend schooljaar is er extra subsidie beschikbaar voor het traject dat al enkele jaren loopt: het jaarlijkse budget was € 70.000, het wordt € 116.000. Waar gaat dat geld naar toe? Beerten: "bij de GgD is een coördinator voor het traject voor 36 uur per week. Dat was Baukje van der Veen, dat wordt een vacature. Tijdelijk wordt deze post bekleed door Herman Janssen. Het project wordt ook secretarieel ondersteund. De begeleiding van het project wordt gekoppeld aan de begeleidingscommissie die het project VO al begeleidt. Zowel de begeleidingscommissie als de vrijwilligers van het COC zullen een vergoeding krijgen". Het is volgens Beerten onmogelijk om een zo grote opgave uit te voeren op 100% vrijwillige -en dus zo goed als kostenloze- basis.

Traject
Het traject, ooit opgezet naar aanleiding van het in opdracht van het COC Nijmegen uitgevoerde onderzoek 'de heteroseksuele school', wil op drie manieren de sfeer op scholen veiliger maken: door educatie, door te stimuleren dat het schoolbeleid aangepast wordt en door zichtbaarheid. Op dit moment vindt dit al plaats op middelbare scholen, Met deze extra financiële ondersteuning kan het plan om ook het Nijmeegse ROC en groep 7 en 8 van Nijmeegse basisscholen tot aandachtsveld voor dit traject te maken, uitgevoerd worden. Het geld is beschikbaar vanaf het komend schooljaar. Dan wordt het beleid ontwikkeld en kunnen contacten gelegd worden. Beerten: 'vanaf het voorjaar van 2012 zal het programma voor dit onderdeel worden uitgevoerd. De GgD had gevraagd om een projectsubsidie tot 2015, we hebben ervoor gekozen in 2012 een evaluatiemoment in te bouwen'. Het komt er dus op neer dat vanaf 2012 basisschoolleerlingen en leerlingen van het ROC op welke manier dan ook met het traject in aanraking zullen komen. Beerten: "Ik vind deze uitbreiding belangrijk, omdat we met alle ervaring in Nijmegen, weten dat we in het basisonderwijs de basis voor tolerantie kunnen leggen en bij het ROC nog een wereld te winnen hebben."

Eerst zal de coördinator dus een start maken met het ontwikkelen van ideeën. Daarbij zal ongetwijfeld gebruik worden gemaakt van het project dat stagairs van de opleiding CMV gedaan hebben, waarbij ze ook lesmateriaal maakten. Ze hebben er nota bene een prijs voor gekregen. De aandacht gaat wat het ROC betreft waarschijnlijk uit naar niveau 1 en 2. Dat heeft prioriteit.

2012 Symposium
In hoeverre is Henk Beerten de wortel van dit initiatief? Beerten: "als voorzitter van het COC Nijmegen heb ik in 1996 aandacht gevraagd voor het klimaat op scholen. Daar borduurt dit op voort. In Nijmegen steken we veel energie in het verbeteren van de sfeer rond homoseksualiteit op scholen. Ik wil ook met het ministerie van OCW in overleg over een symposium in het najaar van 2012 over homoseksualiteit op school. Ik neem dat initiatief namens het College, ik ga ervan uit dat de raad dit voorstel steunt".

Collegeakkoord
Beerten zal een voorstel doen aan het College, waarna het wordt voorgelegd aan de raad. Hoe moeilijk is het om in deze tijd extra budget vrij te maken voor deze uitbreiding van het bestaande traject? Beerten: "Extra aandacht voor ROC en basisscholen werd al genoemd in de campagnes, het staat in het coalitieakkoord, dus is er in dit geval sprake van het uitvoeren van dit akkoord".

PINK zal het traject Onderwijs en Homoseksualiteit met belangstelling blijven volgen.

[JH]

Langverwacht multicultureel evenement ter ere van 40 jaar bestaan COC Nijmegen

5 juni: Vieren van Veelkleurigheid

Hoe het weer ook is op 5 juni 2011: in het openluchttheater De Goffert zal gepicknickt worden! Het initiatief komt van Breaking The Silence, de mensenrechtengroep van COC Nijmegen, die al sinds jaren projecten organiseert die ervoor zorgen dat GLBT's over de hele wereld zich kunnen ontwikkelen en in vrijheid leven. De hele wereld, inclusief Nijmegen. PINK sprak met één van de werkgroepleden, Jos Klaassen.

Ziet u wel eens grote families picknicken als u langs een park rijdt? Grote kans dat een familie met wortels in een andere cultuur in de zon zit. Picknicken is reuze populair bij allochtone stadsgenoten. Daarom ontstond het idee om een open picknick te organiseren waarbij allerlei leden van de Nijmeegse gemeenschap welkom zijn: uit de roze gemeenschap, maar ook uit gemeenschappen met andere etnische achtergronden. Deze picknick overigens geen rieten manden, sandwiches en Bona, maar vooral de barbecue die de rode draad door een gedeelte van de middag vormt.

Samenwerking
Er wordt door veel organisaties samengewerkt. Jos Klaassen: "de voorlichtingsgroep van het COC helpt mee, Cantus Obliquus zal zingen, hele gezinnen hebben aangekondigd te komen. Belangrijke andere organisaties zijn Het Inter-Lokaal, Tandem, het COS, DHD, Plan B en het Internationaal Vrouwencentrum. Er is ook een comité van aanbeveling samengesteld van afgevaardigden uit de verschillende gemeenschappen, maar ook bijvoorbeeld wethouder Turgay Tankir. De organisaties reageerden positief toen het idee geopperd werd."
Het is niet uitgesloten dat dit enthousiasme het resultaat is van gemeentelijk beleid dat samenwerking m.b.t. seksuele diversiteit als voorwaarde stelt voor subsidiëring. Klaassen: "Er komen misschien wel 350 mensen, als ik alleen af ga op de achterban van de organisaties. We moeten zorgen dat we genoeg hapjes en heliumballonnen regelen."

Programma
De middag zal beginnen om 12 uur en zal een afwisseling zijn van optredens, barbecue en activiteiten, ook voor gezinnen.
Klaassen: "Ik noem alleen al de Soedanese zanger Jassir, de Marokkaanse band Nassim, een DJ met wereldmuziek, mogelijk een Armeense dansgroep.
Vanaf 16 uur is er ook een programma op de Goffertweide met Afghaanse vliegers en de heliumballonnen".

PINK is blij dat de ambitie die de Nijmeegse roze gemeenschap al tijden heeft om in contact te treden met de allochtone gemeenschap bij de veertigste verjaardag van haar grootste organisatie lijkt te ontkiemen.

Datum: 5 juni 2011, 12-17 uur
Plaats: Openluchttheater De Goffert
Meer informatie: breakingthesilence@cocnijmegen.nl

Pink is een uitgave van COC Nijmegen

Hoofdredactie
Bart van Dam, Michel Kiel

Opmaak
IS-Ontwerp / Ingrid Sewpersad

Redacteuren
Rogier Crijns, Joost Hermus, Kevin Nanlohy

Medewerkenden
John van den Broek, Sander Hagenbeek, Cees van der Pluijm, Yette Rohde, Marc van Unen, Doetie Wassenaar

Drukwerk & Distributie
Benda – Wijchen

Redactieadres
In de Betouwstraat 9
6511 GA Nijmegen
info@cocnijmegen.nl

advertentie

BTS richt de pijlen op eergerelateerd geweld

Op de internationale dag tegen homofobie organiseert de mensenrechtenorganisatie van COC Nijmegen een forum over eerwraak, homofobie en geweld tegen homo-, bi- en transseksuele mensen. Als start wordt de film 'Het Zwarte Schaap' van de Turks-Amsterdamse filmmaker Can Celebi getoond. De film is een documentaire over de moord op Ahmet Yildiz. Deze 25 jarige homo werd op klaarlichte dag in opdracht van zijn familie vermoord. Waarschijnlijk is de vader de dader. Hij is nog steeds voortvluchtig en onbestraft.

De documentaire is een aanklacht tegen eerwraak en eergerelateerd geweld in de Turkse gemeenschap. De moord was ook voor Turkse begrippen uitzonderlijk en riep veel discussie op in de GLBT gemeenschap van Istanbul. Het werd een startschot voor demonstraties, acties en feitelijk een gemeenschappelijke coming out. Internationaal werd dit geluid versterkt. In de documentaire vinden we niet alleen een aanklacht maar ook een aanmoediging voor familieleden en anderen in de omgeving van mensen die GLBT zijn om zich te verdiepen in de situatie van mensen die anders zijn dan de norm voorschrijft. Een paar Turkse ouders, die hun kind hebben weten te 'redden', al dan niet door acceptatie of geheimhouding, komen aan het woord.

Can Celebi is actief voor het HomoLoket in Amsterdam. Deze club zet zich in voor de homo-emancipatie door zich te richten op de omgeving en de familie van GLBT mensen. Net zoals het COC ooit verklaarde niet de homo's te emanciperen, maar de hele maatschappij. HomoLoket richt zich op de Turkse omgeving in plaats van de hele maatschappij. In de film is deze oproep duidelijk en aansprekend in beeld gebracht.

Na afloop van de filmvertoning leidt Yasemin Cegerek, lid van de Provinciale Staten (PvdA) het debat. Hatice Bölek, manager integratie bij Inter-Lokaal vertelt hoe heftig de reacties waren van de theatervoorstelling AanZet. In plaats van gespeelde tranen riepen de reacties van 60 vrouwen bij hem de echte tranen op. Het taboe is groot. De rol van de vrouw als hoeder van de eer komt daarom aan de orde. De vrouw als moeder en verantwoordelijke voor de opvoeding kan door haar omgeving veroordeeld en uitgestoten worden als kinderen niet aan de verwachtingen voldoen. Een zoon die homo wordt is wel een van de ergste dingen die een traditioneel Turkse gezin kan overkomen. De aanwezige ervaringsdeskundigen kennen maar weinig tot geen voorbeeld van moeders, of ouders die hun eigen positie riskeren ten behoeve van hun kind. Nu komt het niet vaak tot eerwraak en moord in Nederland, maar de parallel met het verhaal in de documentaire is wel aanwezig. Daarmee is het issue bepaald. Vorig jaar is in Villa Lila een discussieavond geweest waar de noodzaak voor een 'veilige haven' werd onderstreept. Dat is een soort blijfvanmijnlijfhuis voor allochtone homo's die door hun omgeving bedreigd worden. Ambtenaar Igor van der Vlist geeft aan dat de gemeente met alle hulpverlenende instellingen nog steeds met dit concept stoeit. De vraag is hoe groot en waar de vraag precies is. Vanuit de zaal wordt duidelijk dat het aanbod de latente vraag meteen zichtbaar zal maken. Veel hulp is vaak eerder te verlenen door hulpverleners het maatschappelijk werk of Interlokaal. Desnoods schakelen zij de politie in. Richard Couwenberg, plaatsvervangend districtschef, maakt duidelijk dat de politie steeds meer op zoek is naar de nuance als het om oplossingen gaat. Straf is niet altijd het beste. Hulpverlening inschakelen behoort steeds vaker tot de opties. Hij zelf maakt zich sterk voor een politieapparaat dat voor mensenrechten opkomt en wel voor iedereen in deze maatschappij. Dat vraagt wel om verschillende soorten oplossingen. Daartoe is de politie niet standaard uitgerust, maar het gaat wel de goede kant op.

[BvD]

Bingopresentatoren op COC Songfestival

Tessa International en Albert-Jan Aartsen verzorgden op Eerste Paasdag in café Mets de inmiddels beroemde Paasbingo. De opbrengst gaat dit jaar naar Santa Maria, het opvanghuis voor dakloze jongeren.
Het duo zal ook weer acte de presence geven op de Voorronde van het COC Songfestival. Dat wordt dit jaar op 1 oktober gehouden in het Hoftheater in Arnhem.

Zowel COC Midden Gelderland als COC Nijmegen kunnen 5 kandidaten laten optreden. Kandidaten voor COC Nijmegen kunnen zich per mail aanmelden bij bnj.van.dam@hetnet.nl

Cees van der Pluijm

v/h de shakespeareclub

MOMENTEN – 4

1963

Ze was misschien een saaie, domme griet
Maar jarig, dus je deed aan dit corvee
Als buurkind moedig mee, niet om de pret

Maar om de taart. Je speelde Pim Pam Pet
Je ging op reis (Parijs!) en je nam mee...
Verbeurde pand of ergerde je je niet

Totdat het kinderfeestje werd verstoord
Je moeder had iets vreselijks gehoord

Wij hadden televisie, haast als eerste
(Er ging een verre ouwe tante dood
De rouw was kort, de weelde was compleet)

Daar zag ik wat die dag het nieuws beheerste:
Een man die in een zwarte auto reed
En iemand die met kogels op hem schoot

Foto-expo Roze Ouderen

In de openbare bibliotheek aan de Amsterdamse Oosterdokstraat is een foto-expositie over Roze Ouderen te zien. De foto's zijn gemaakt door Luuk Wagter. Deze tentoonstelling zal vervolgens in juli door het land gaan reizen als onderdeel van de toolkit voor de Roze Loper (www.rozezorg.nl). Bij de opening werd de voorstelling 'Ik weet het nog heel goed' van de Nijmeegse theatergroep Gray gespeeld.
Veel hetero-ouderen en homo jongeren kunnen zich geen voorstelling maken van Roze Ouderen. Onbekend maakt onbemind! Roze ouderen dragen door hun levenswijze interessante geschiedenissen met zich mee. Zij zijn degenen die zich hard hebben gemaakt voor emancipatie van homoseksuele mannen en lesbische vrouwen en gelijke rechten voor homo's en hetero's.
De serie portretten benadrukt het alledaagse én het bijzondere van deze mensen. Uit de interviews met de ouderen kwamen opmerkelijke uitspraken naar voren, die werden gecombineerd met de foto's.
De tentoonstelling is de hele maand juni te bezoeken. Kijk voor openingstijden en adres op: www.oba.nl

Twee vrouwen — PINK KUNST

Isaac Israëls 'In de danszaal'

Er zijn talloze schilderijen waarop twee vrouwen zijn afgebeeld. Wandelend, lezend, pratend, etend, drinkend, vrijend of vlak daarna. Kijkend naar deze schilderijen en tekeningen vraag ik mij af of ze samen waren. Of ze van elkaar hielden als geliefden tijdens het poseren.
Toulouse de Lautrec heeft heel veel dameskoppels geschilderd. Op het schilderij In bed: de Kus is de liefdevolle sfeer van na het vrijen voelbaar. Of zijn het mijn eigen gedachten die door het schilderij afdwalen naar die lome lenteochtend van laatst?

Op het schilderij 'In de danszaal' schilderde Isaac Israëls twee dansende vrouwen. Kijkend naar dit schilderij kan ik fantaseren over een heimelijke liefde. Zo'n liefde die Minke Douwes beschrijft in haar boek 'Weg', over twee Russische meisjes die altijd bij elkaar zijn maar elkaar niet publiekelijk mogen liefhebben. Zou dat bij deze twee dansende vrouwen van Israëls ook zo zijn? Verlangden zij heimelijk naar elkaar? Was dansen voor hen de meest intieme vorm van lichaamscontact?

Ook Rodin maakte prachtige aquarellen van vrijende vrouwen. Armen en benen ineengestrengeld, in elkaar overlopende lijnen, vloeiende verf. Vergaten deze vrijende dames Rodin, de kijkende kunstenaar, en gingen zij in elkaar op? Of was Rodin een fantastisch kunstenaar met een levendige fantasie en wist hij het liefdesspel perfect over te brengen met pen en penseel.

Het is zeer aannemelijk dat mijn oog ziet wat het wil zien, en dat ik, als ik twee vrouwen in de kunst zie, graag wil dat zij van elkaar houden. Dat is het mooie van kunst. Je kunt er altijd je eigen draai aan geven. Tenzij de kunstenaar expliciet heeft opgeschreven wat de toeschouwer moet vinden of ervaren. Maar ook dan zijn er altijd nog het oog en de gedachte van de toeschouwer. De beleving van een schilderij, tekening, sculptuur of performance is voor iedereen anders. Je hebt als kunstenaar veel invloed op wat je maakt. Maar hoeveel invloed heb je op wat de toeschouwer ervaart?

Tijdens mijn academietijd werd er, door mijn voornamelijk witte heteroseksuele docenten van rond de vijftig, steeds gedacht dat ik een statement wilde maken over homoseksualiteit.
Het was niet mijn intentie om een statement te maken. Ik wilde en wil nog steeds mijn belevingswereld vatten in schilderijen, foto's en performances.

Wat ik mij afvraag naar aanleiding van het bovenstaande is: Is het mogelijk om liefde tussen twee mannen of twee vrouwen vast te leggen zonder een statement te maken? Of laat ik het anders formuleren: Is het mogelijk om homoseksuele liefde uit te beelden omdat de liefde eenvoudigweg mooi is? Dus "homoseksuele kunst"; niet om aan te tonen dat we geaccepteerd willen worden of om een minderheid onder de aandacht te brengen.
Maar omdat er veel homoseksuele kunstenaars zijn die hun eigen zoektocht en belevingswereld hebben en deze willen vormgeven, uitbeelden, proberen te vatten in materie.

Ik ben een kunstenaar die werkt met alledaagse beelden en taferelen. Ik werk met dat wat ik om me heen zie en ervaar. En dus met de mensen uit mijn directe omgeving. En ja, deze zijn voornamelijk homo, lesbo of bi. En zonder dat ik een statement wil maken over mijn leven, over wie ik ben ontstaat er toch soms een schilderij of een foto dat onder het kopje 'homoseksuele kunst' wordt geschaard. Nu maar hopen dat er ook meisjes wegdromen bij mijn werk.

Yette Rohde
www.yetterohde.nl

Vierdaagse lopen voor Javier

Javier Antino is de homoseksuele man uit Nicaragua waar COC Nijmegen contact mee houdt in het kader van de stedenband van Nijmegen met Massaya. Javier maakt in Nicaragua een radioprogramma waarin hij homoseksualiteit bespreekbaar probeert te maken. Dat is in het midden Amerikaanse land geen eenvoudige zaak. Het voordeel van een radioprogramma is dat hij hiermee ook het platteland kan bereiken. Veel mensen bezitten geen tv, maar luisteren wel naar de radio. Om dit programma mogelijk te blijven maken is er wel geld nodig. Met EUR 4000,- kan Javier een jaar lang radio maken.
Clem Bongers roept vierdaagse lopers op om zich te laten sponsoren met het radioprogramma van Javier Antino als doel.
Ze kunnen zich bijvoorbeeld per kilometer laten sponsoren of per gelopen dag. Gewoon een bedrag over maken kan natuurlijk ook. Lopers en sponsors kunnen voor meer informatie terecht bij de initiatiefnemer, Clem Bongers.

Via mail clembongers@versatel.nl

Interview

Overeenkomst bouwt aan de toekomst

De voorzitter van SBHN Villa Lila houdt regelmatig kantoor op een alternatieve locatie. PINK spreekt met hem in LUX over het resultaat van de mediation tussen SBHN (Villa Lila) en Dito! en COC Nijmegen

"We zijn heel tevreden dàt er een resultaat is. Het is heel belangrijk dat zowel onze stichting, COC en Dito! hun handtekeningen kunnen zetten onder deze overeenkomst. Het is goed dat we ons in alle punten kunnen vinden. Het zijn de bouwstenen voor de toekomst." Dat zegt Niels Spierings over de mediationovereenkomst. Daarin zijn afspraken gemaakt over de aanwending van het resterende kapitaal van SBHN na verkoop van Villa Lila. Het is bedoeld voor de financiering van huisvesting en infrastructurele voorzieningen voor holebi-organisaties.

Plannen voor huisvesting en voorzieningen worden door een Raad van Advies beoordeeld aan de hand van een aantal criteria. Het laatste woord ligt bij het bestuur SBHN. De samenstelling van de raad kan de suggestie oproepen dat alle groepen een plek in een nieuw pand zouden moeten krijgen. Wat is dan het verschil met de oude Villa Lila?
Niels: "Het kapitaal moet aangewend worden voor een algemene functie. Het is van belang dat iedereen, elke groep, meegedacht heeft over ingediende plannen. Het is belangrijk dat er heel breed naar gekeken wordt en niet vanuit het perspectief van een enkele groep. Los dus van wie er uiteindelijk gebruik van gaat maken. Wij vragen aandacht voor kwetsbare groepen, maar daarmee is niet gezegd dat die per sé gebruik moeten maken van een nieuw pand of bepaalde voorzieningen. Het gaat erom dat alle signalen meegenomen worden en dat er goede afwegingen gemaakt worden. De leden van de raad vertegenwoordigen een heel breed spectrum van de holebi beweging, maar zij adviseren zonder last van ruggespraak. Het kan dus alle kanten op gaan. Zorgvuldigheid is het grootste belang, wat we met deze procedure proberen te organiseren. Je kunt bijvoorbeeld zeggen dat café Dapper een plek moet krijgen in een nieuw pand, en dat is een mooie solidaire gedachte, maar als Dapper zelf gelukkig is met een eigen locatie, hoef je dat niet als eis te hanteren. Het wordt dus geen herhaling van de oude Villa Lila. Een exacte kopie zouden we ook niet kunnen goedkeuren, we hebben zelf geleerd dat dat niet meer werkt."
"Er bestaan diverse initiatieven die tot een plan kunnen leiden. De club van wijzoekeneenrozehuis.nl is nu heel breed en actief aan het inventariseren wat de wensen zijn. Met een vragenlijst maken ze dat heel concreet, breed en objectief. Ik vind het mooi hoe ze de oplossing open laten. Het geeft gelegenheid om over bestaande ideeën heen te stappen. Dat doen ze buitengewoon goed."

Het bestuur van Villa Lila wist dat na de verkoop er nog heel wat af te handelen valt, maar nu is het bestuur mogelijk nog drie jaar betrokken bij de beoordeling van nieuwe plannen.
Niels: "Wij wisten dat we voor zorgvuldig behoud en beheer van het kapitaal enige tijd verantwoordelijk zullen zijn. De opdracht is om het zorgvuldig aan te wenden voor huisvesting en infrastructurele voorzieningen. Dat is een brede opdracht. Dit protocol laat ruimte voor alle briljante ideeën. Het is niet zo dat het kapitaal voor projectsubsidies aangewend wordt, want dan zou je het huis langzaam opeten."
"Er is afgesproken dat er binnen 8 weken een besluit over een ingediend plan genomen kan worden. Desnoods kan het ook sneller. Nu gaan we eerst de Raad van Advies benoemen. We zijn met de betrokken clubs aan het inventariseren welke mensen in die raad kunnen functioneren. Je moet wel wat ervaring hebben om plannen aan de gestelde criteria te kunnen toetsen. Verder staat het iedereen vrij om een plan bij het bestuur van SBHN Villa Lila in te dienen."

De criteria zijn niet licht te noemen. Wat doen we als alle plannen afgewezen worden?
Niels: "De Raad van Advies weet wat het doel is en moet een zorgvuldige afweging maken. Ik denk wel dat er een plan mogelijk is. Ik zie nu al dat de situatie energie creëert en initiatieven ontstaan om tot iets gezamenlijks te komen. Bijvoorbeeld wijzoekeneenrozehuis.nl is behoorlijk goed op weg. Dat zal niet leiden tot een nieuwe Villa Lila, maar misschien iets kleiners of heel iets anders, of als er nieuwe allianties komen misschien wel tot iets groters. Punt van aandacht is natuurlijk financiering, exploitatie en beheer. Eventueel met wat hulp van de gemeente, maar het zou voor de toekomstbestendigheid van de beweging goed zijn om onafhankelijk van subsidies te opereren. De gemeente is op de hoogte van de overeenkomst. Waarschijnlijk vanwege het vertrek van Floris Tas en de aanstelling van Bert Frings als nieuwe wethouder is er nog geen officiële reactie van die kant gekomen."

[BvD]

Reactie bestuur COC Nijmegen op overeenkomst mediation

Het bestuur is blij met het afronden van de mediation. Het was een lang proces waarin veel zaken zijn besproken. Tijdens het mediation proces is er, door het COC, ingezet op aanwending van het geld voor huisvesting van de Nijmeegse roze beweging. Over het uiteindelijke resultaat zijn we tevreden. Het geld dat is vrijgekomen door de verkoop van villa lila zal worden gebruikt voor de roze beweging in Nijmegen. In het kapitaalaanwendingsprotocol wordt gesproken over de financiering van een breed gedragen plan. Dit past volledig in de lijn van COC Nijmegen om met zoveel mogelijk partners nieuwe huisvesting te betrekken. Daarnaast worden plannen beoordeeld op de formele en organisatorische verhoudingen. Ook dit was voor het COC belangrijk, omdat voorkomen moet worden dat ondoordachte plannen toch gefinancierd worden.
De rol van de Raad van Advies is wat beperkt, maar desalniettemin van groot belang. Vertegenwoordigers uit de hele beweging zullen samen de raad vormen. Een besluit van deze raad kan niet zomaar naast zich worden neergelegd door het SBHN bestuur!
COC Nijmegen gaat er vanuit dat zij binnen afzienbare termijn een plan kan voorleggen aan het SBHN bestuur dat gedragen wordt door een groot aantal partijen en op goedkeuring kan rekenen van de Raad van Advies.

Reactie Dito! voorzitter Thomas Pruijsen

"Wij zijn tevreden met de overeenkomst van de mediation. Het is een resultaat waar alle partijen tevreden over zijn en hun handtekening onder gezet hebben. Wij vinden dat we er uiteindelijk goed uitgekomen zijn. Het kapitaal wordt voor huisvesting en andere infrastructurele voorzieningen besteed. De Raad van Advies is een goede waarborg dat het juist besteed wordt. Die raad die een brede vertegenwoordiging van alle partijen in Nijmegen is moet een verzekering zijn dat het geld aan het beste plan besteed wordt. Het hoeft niet lang te duren. Er zijn nu al een aantal initiatieven die onderzocht worden. Zowel door wijzoekeneenrozehuis.nl als door COC en Dito!"

Aanwending kapitaal SBHN en Raad van Advies

In april 2011 zijn SBHN Villa Lila, COC Nijmegen en homo-jonngerenorganisatie Dito! gekomen tot een overeenkomst over de aanwending van het kapitaal dat vrijkomt na de verkoop van Villa Lila. Hieronder is de volledige tekst van de overeenkomst.

Het kapitaal dat is vrijgekomen uit de verkoop van Villa Lila zal tenminste de komende 3 jaar worden gereserveerd ter financiering van huisvesting en infrastructurele voorzieningen ten dienste van de Nijmeegse hlbt-beweging e.o. en haar activiteiten. Doelstelling van de activiteiten en zodoende faciliteiten is de bevordering van de emancipatie van hlbt's in brede zin en SBHN committeert zich in elke aanwending van het kapitaal volledig aan deze doelstelling. De doelstelling is vertaald naar onderstaande criteria.

Criteria beoordeling plan
In minimaal bovengenoemde periode kan het kapitaal aangewend worden om huisvesting en infrastructurele voorzieningen te financieren als:
- een plan aan de wensen en behoeften van de hlbt-organisaties en gemeenschap tegemoet komt, waarbij de positie van kwetsbare groepen expliciet is afgewogen;
- er binnen de hlbt-beweging een aantoonbaar breed draagvlak voor het nieuwe plan bestaat;
- het plan waarvoor de aanwending wordt gebruikt rekening houdt met de veranderende aard van de beweging en de maatschappij, en daardoor – voor zover te voorzien – past bij de toekomst van de hlbt-beweging en maatschappij;
- de begroting onderliggend aan het plan reëel en sluitend is voor zowel de korte termijn (1 jaar) als de middellange termijn (minimaal 5 jaar); en
- de formele en organisatorische verhoudingen in de nieuwe situatie helder en toekomstbestendig zijn.

Alle bij het bestuur van SBHN ingediende plannen zullen worden voorgelegd aan de Raad van Advies van SBHN. Op basis van de bovengenoemde criteria vormen de leden van de Raad van Advies een visie op de ingediende plannen. Het bestuur van SBHN committeert zich eraan de visie, afwegingen en het advies van de Raad van Advies en haar leden zwaarwegend mee te nemen in haar besluit tot het al dan niet financieren van het plan. Financiering kan in de vorm van een lening of schenking geschieden, en ook is de overdracht van de stichting na aanwending van het kapitaal een optie. Deze keuze is afhankelijk van welke vorm voor de beweging de meeste financiële voordelen en zekerheden oplevert. Afgewezen plannen kunnen in aangepaste vorm opnieuw ingediend worden.

Procedure beoordeling plan
Ter beoordeling van plannen wordt onderstaande procedure gevolgd, startend op het moment dat een plan tot financiering wordt ontvangen:
(1) het bestuur stelt de indieners binnen 10 dagen, in uitzonderingssituaties binnen twee weken, op de hoogte van de vervolgstappen en stuurt het plan naar de Raad van Advies.
(2) binnen vier weken nadat de Raad van Advies op de hoogte is gesteld van het ingediende plan belegt zij een overleg ter beoordeling van het plan (in principe zijn bestuursleden van SBHN, als toehoorders, hierbij aanwezig) en formuleert een schriftelijk advies aan het bestuur van SBHN.
(3a) het advies van de Raad van Advies in overweging nemend en zich daartoe verhoudend, komt het bestuur van SBHN binnen acht weken na ontvangst van het plan tot een besluit over dat plan en stelt de indieners hiervan schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte.
(3b) als de Raad van Advies niet binnen vier weken tot een advies is gekomen, komt het bestuur van SBHN desondanks binnen acht weken na ontvangst van het plan tot een besluit over dat plan en stelt de indieners hiervan schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte.

Samenstelling Raad van Advies
De Raad van Advies zal bestaan uit 7 leden, die elk zonder last of ruggespraak bijdragen aan de totstandkoming van het advies van de Raad van Advies. Deze leden zijn afkomstig uit verschillende hlbt-organisaties, -groeperingen en/of doelgroepen. Zij vertegenwoordigen in de Raad van Advies niet de belangen van genoemde organisaties of groepen, maar brengen hun kennis en perspectief vanuit deze achtergrond in met als doel een zorgvuldige oordeelsvorming waarbij het belang van de hlbt-beweging centraal staat. Gestreefd wordt naar een diverse samenstelling op basis van de onderstaande aandachtsvelden en (clusters van) belangrijke organisaties:
- COC Nijmegen
- DITO!
- Cultuur & podiumkunsten (bv Cantus Obliquus, Mindmix, Merano, verhalencafé, Stichting Gray)
- Roze evenementen (bv roze woensdag, roze meifeesten, Stichting Gay Gelderland, …)
- Roze ondernemers & horeca (bv Mets, Meermin, Chaps, M'n Nicht)
- Documentatie & literatuur (bv LAN, Feeks & Feeks)
- Overige organisaties (bv sportorganisaties, VSSM, Blue Room, (gewezen) stagiairs)

De leden van de Raad van Advies worden benoemd voor een termijn van 2 jaar, waarna zij eenmaal opnieuw benoemd kunnen worden tot lid van de Raad van Advies. Het bestuur van SBHN benoemt de leden van de Raad van Advies in overleg met de Raad van Advies en de betreffende organisatie(s). De Raad van Advies kiest uit haar midden een voorzitter en secretaris.

Proficiat met de Jos Brink Prijs!

Op 15 mei hebben alle COC-vrijwilligers de Jos Brink Staatsprijs voor homo-emancipatie gewonnen. Deze tweejaarlijkse prijs wordt aan organisaties en/of individuen uitgereikt die fundamenteel hebben bijgedragen aan de positie van lesbische vrouwen, homoseksuele mannen, biseksuele mannen en vrouwen, transgenders en transseksuelen.
Dit jaar is de prijs dus gewonnen door alle vrijwilligers van het COC. Volgens de jury zetten de vrijwilligers zich sinds de oprichting van de vereniging in 1946, met goed gevolg, in voor de homo-emancipatie in binnen- en buitenland. Nederland scoort in internationaal perspectief erg positief op het gebied van gelijke rechten en sociale acceptatie. De jury stelt in haar rapport dat er 'veel dank is verschuldigd aan de vrijwilligers van het COC':

"Het vrijwilligerswerk heeft maatschappelijk gezien grote impact (gehad). Het einde van de wettelijke strafbaarstelling van homoseksualiteit en de introductie van de wettelijke gelijke behandeling van homoseksuelen en heteroseksuelen in de vorige eeuw, zijn enkele van de vele verdiensten van het COC.

Op veel plaatsen in ons land, geven vrijwilligers voorlichting, advies en hulp, niet alleen in eigen kring maar ook daarbuiten: op school, in verzorgingshuizen, bij de politie, aan overheden en in gay & straight allianties.

Op veel plaatsen geven vrijwilligers vorm en inhoud aan de vele sociale netwerk activiteiten voor lesbische vrouwen, homoseksuele mannen, biseksuele mannen en vrouwen en transgender personen en hun vrienden over het hele land. Veel organisaties zijn uit het COC voortgekomen. Die eigen kracht, betrokkenheid en volharding van de vrijwilligers is ook tot voorbeeld voor anderen in en buiten ons land.

In doelstelling, werkwijze en resultaat is het gezamenlijke oeuvre van de vrijwilligers van het COC fundamenteel (geweest) voor de bevordering van de sociale acceptatie in ons land."

Vera Bergkamp, voorzitter van COC Nederland, bedankte in haar speech alle vrijwilligers en benadrukte dat de noodzaak van het COC zich nog dagelijks bewijst. Jongeren komen niet uit de kast op school, er wordt gepest op de werkvloer, geweldsincidenten nemen toe en roze ouderen krijgen niet de aandacht die ze verdienen. Ook internationaal is er nog veel werk te verzetten.
De prijs gaat gepaard met een geldbedrag van 10.000 EUR. Dit geld zal besteed worden aan internationale projecten van COC Nederland en lidverenigingen. Zoals bijvoorbeeld Uganda of onze eigen projecten in Nicaragua.

Wij willen alle vrijwilligers bedanken voor jullie inzet voor COC Nijmegen. Jullie enthousiasme, betrokkenheid, moed en originaliteit dragen bij aan een toleranter Nederland. Gefeliciteerd met het winnen van de Jos Brink Staatsprijs!
We genieten graag nog lang van jullie expertise en positieve energie!

Roze groeten,
Joris Blaauw, Oot Kerkhoven, Tjeu Borremans en Linda van der Leest
Bestuur COC Nijmegen.

Calamiteiten

Gay: issue als het uitkomt

Laat zich in een poll objectief vaststellen of een publieke opinie pro- of anti-homo is? Uit een recent onderzoek onder Amerikanen tot veertig jaar, onder Republikeinen én Democraten, zou blijken dat homoseksualiteit geen issue meer is. Toch wordt men in de publieke opinie dagelijks opgeschrikt door berichten over zelfmoorden onder jonge homo's of door 'wegpesterijen' door leerlingen van medeleerlingen en leraren. Er blijkt daarmee een verschil te bestaan tussen onderzoek en wetgeving enerzijds en de praktijk anderzijds. In de praktijk leven er bijvoorbeeld in Brazilië zo'n 60.000 homostellen, een stad vol dus. Maar de vraag blijft hoe de maatschappij en gezagsdragers daar tegenaan kijken. Steden lijken eerder een veiligere haven voor homostellen dan het platteland. Maar hoe zit dat in de nieuwe sociale media van de globale village, zoals twitter?

Het blijkt van onvoorstelbare betekenis wanneer gewaardeerde publieke figuren, politici en sporters, voor hun geaardheid uitkomen. Het beste kan dat dan meteen openlijk in de publieke en nieuwe media. Zoals jongst leden onze Nederlandse Minister van Financiën, de Jager, dat op zijn 'Kom-uit-de-kast-dag', op een zaterdag deed. De Duitse Minister van Buitenlandse Zaken Westerwelle was hem daarin jaren geleden in een tv-interview voorgegaan. De Jager bracht met zijn issue een zeer groot aantal twitteraars op de been, die zich zelf door de Jager op allerlei wijzen konden outen. De Jager twitterde aan het eind van zijn dag terug: "Beste mensen, enorm veel positieve reacties gehad [...] Dank daarvoor. Is inderdaad geen issue". Je kunt je afvragen of dat werkelijk zo is. Zou in dat geval 'De Krant' interesse getoond hebben? Getriggerd door kleine signalen als de regelmatige roze stropdas, had de vraag 'gay of niet-gay?' überhaupt aan de Jager al eerder gesteld kunnen worden?

Liefde tussen mannen en mannen en vrouwen en vrouwen kan overal opbloeien, zelfs op de meest onherbergzame plekken. Verliefd worden in Dachau zoals in het theaterstuk 'Bent' van Martin Sherman (1979) lijkt naast een moedige daad ook een sprookje. 'Geen issue' voor de 'eigenaars' van het gevoel, terwijl het in de omgeving, de wetgeving en het politieke systeem wel een issue kan blijken. De vraag blijft dus altijd vanuit welk perspectief je 'gay als issue' bekijkt.

Rogier Crijns

Veel vraagtekens: welk? waarvoor?

Zoektocht naar roze huis

Vier enthousiaste vrijwilligers die elk op hun eigen manier veel in de holebibeweging van Nijmegen betrokken zijn, vinden het belangrijk dat er na de verkoop van Villa Lila gekeken wordt welke behoefte er nu en de komende jaren is aan een roze huis.

Brigitte Heezen, Tom Huntink, Jos Kocken en Henri Jacobs willen iedereen aan bod laten komen zodat ze binnen afzienbare tijd hun conclusies kunnen voorleggen aan SBHN Villa Lila. Het kan leiden tot een plan dat aan de Raad van Advies voorgelegd kan worden. Zie het artikel hierover in deze PINK.
Behalve de website www.wijzoekeneenrozehuis.nl hebben zij een nieuwsbrief verstuurd met een vragenlijst. Daarnaast benaderen zij alle bekende groepen uit de holebi beweging die al dan niet hun activiteiten in Villa Lila hadden om hun wensen te inventariseren.

De vragen die ze stellen zijn:
1. *Ben je op dit moment tevreden over de huidige situatie waarin jouw activiteit plaatsvindt?*
Heb je de juiste middelen? Welke faciliteiten heb je tot je beschikking? Wat zou een verbetering zijn? Denk aan: ruimte-tijd-financiën-lokatie t.o.v. bezoekers

2. *Wat is uw wens voor de komende vijf jaar?*
Wat zou voor jouw organisatie/activiteit wenselijk zijn m.b.t. de gelden die nu vrijgekomen zijn? Zou je er gebruik van willen maken? Zo ja, in welke vorm? Zo nee, waarom niet? Waar zou de ruimte aan moeten voldoen? Denk aan: website-pand-evenement-lokatie-grootte-faciliteiten-...

3. *Hoe vaak zou jouw organisatie gebruik maken van een eventueel tweede Villa Lila?*
Welke dagdelen? Met welke frequentie? Denk aan: 's morgens/'s middags/'s avonds/ wekelijks/maandelijks/jaarlijks/ doordeweeks/weekend

4. *Hoeveel heb je ervoor over om gebruik te maken van een Roze huis?*
Vergelijkbaar wat je voorheen kwijt was aan huur bij de Villa? Heb je er meer geld voor over als dat zou betekenen dat er dan een Roze pand in Nijmegen gerealiseerd zou worden? Denk aan: bedragen-samenwerking-investeren, enz.

Zijn er al panden op het oog?

"Deze vraag krijgen wij regelmatig. Het antwoord daarop is 'ja'. Maar wij vinden deze vraag op dit moment minder interessant. We vinden het belangrijk dat eerst alle oud-gebruikers en eventuele nieuwe gebruikers een uitspraak doen of er nog wel behoefte is aan een nieuw pand. Stel jezelf de vragen: "Waar heeft mijn organisatie een nieuw roze pand voor nodig? En wat heeft mijn organisatie daarvoor over?" We weten allemaal dat een nieuwe roze pand geld kost.
En het is niet alleen de aanschaf of de huurprijs. Er zal een exploitatie zijn die wel rond moet komen. Dit moet jaar in jaar uit door alle gebruikers worden opgebracht.
Stel dat we voldoende gebruikers hebben met wie we de exploitatie rond krijgen, dan is een pand snel genoeg gevonden. Zeker in de huidige huizenmarkt. Maar misschien vind jij een pand overbodig en heb je een ander goed idee om ervoor te zorgen dat de Nijmeegse roze beweging elkaar blijft vinden? Laat het ons dan weten.

De contactgegevens kun je vinden op www.wijzoekeneenrozehuis.nl

Culturele erfenis uit de kast

Helm de Laat en Maike Woldering komen met de culturele erfenis uit de kast

Tijdens de Roze Netwerkborrel in café M'n Nicht presenteren Helm de Laat (voorheen directeur Villa Lila) en Maike Woldering (Huis van de Geschiedenis) hun plannen om met de roze culturele erfenis uit de kast te komen.

In het Huis van de Geschiedenis, dat is gevestigd in de Mariënburgkapel komt een grote kast te staan waar de roze geschiedenis van Nijmegen ten toongesteld gaat worden. De Canon van de Nijmeegse geschiedenis bestaat momenteel uit een selectie van 50 verhalen. In de kast is gelegenheid om het 51e verhaal toe te voegen.
En dat is een mooie gelegenheid om de roze geschiedenis van Nijmegen te presenteren. Dat dacht Sander Ederveen, die dit rond de Roze Woensdag wil organiseren. Daartoe wist hij Helm en Maike uiteraard te interesseren. Hun ambities gaan echter nog verder. De kast zien zij als een voorafje op een echte grote expositie rond de Nijmeegse roze geschiedenis. In de aanloop daarop heeft Helm de Laat zich opgeworpen als hoeder van het culturele erfgoed van Villa Lila. Hij schrijft een boekje over de geschiedenis van Villa Lila. Die geschiedenis is met de verkoop van het pand als voltooid te beschouwen. Daarnaast wil hij een complete roze geschiedschrijving opzetten. En wel op een professionele manier. Verder gaat Helm de Laat zich inzetten voor 'queer art'. Hij promoot queer art en artists om zich te ontwikkelen en te presenteren.
Hij richt zich onder andere op de kunstopleidingen. Een aantal studenten heeft zich geïnteresseerd getoond. Opmerkelijk is dat de opleidingen bijna unaniem negatief over dit initiatief zijn omdat homolesbische kunst niet goed verkoopt. Er is dus nog werk aan de winkel voor Helm de Laat en zijn Stichting voor Queer Art ofwel QUAST genaamd.

Benefiet Damessalon voor LAN

Op 5 juni organiseert de Damessalon een benefietfeest voor het Lesbisch Archief Nijmegen. Melanie, Loes en Felt zullen er optreden. De Damessalon vindt deze keer plaats in café Billabong. Na de optredens wordt het swingen met dj Maria. Het Lesbisch Archief verkoopt tweedehands boeken.

Transgendercafé terug naar Meermin

Het Transgendercafé keert terug naar café Meermin. Na een verblijf van enkele maanden in café De Bijstand heeft men besloten terug te keren naar het café waar het allemaal is begonnen. In de afgelopen maanden liep het bezoekersaantal terug, mede omdat bezoekers de lokatie minder prettig vonden. Op 12 mei jongstleden zijn de organisatie en de resterende bezoekers spontaan teruggekeerd naar café Meermin, waar het Transgendercafé voortaan elke tweede donderdag van de maand om 19.30 uur weer zal beginnen.

Een feest voor iedereen

Roze Woensdag 2011

Roze Woensdag: Een feest voor iedereen Foto: Stef Verstraaten

In deze laatste PINK voor de zomer blikken we alvast vooruit naar Roze Woensdag. Op woensdag 20 juli zal de Vierdaagse weer een dag roze kleuren. In een gesprek met Sander Ederveen kijken we terug en blikken we ook vooruit.

Roze aloha slingers
'Een programma kan ik nog niet geven. Roze Woensdag zal overdag weer plaatsvinden op het "Faberplein" bij café Faber en in de Hertogstraat. 's Avonds en 's nachts zullen er weer after parties zijn, o.a. met een KissKissClub in Lux en natuurlijk in de roze horeca in Nijmegen'. Pratende over de geschiedenis van Roze Woensdag tot nu toe is Sander duidelijk over het doel: 'Ons doel is om zelfstandig te worden, zonder dat we budget nodig hebben van de gemeente. Dat moet met voldoende sponsoring kunnen lukken. Nu financieren we een derde van onze activiteiten zelf. Via onze permanente website www.rozewoensdag.nl willen we bijvoorbeeld roze aloha slingers gaan verkopen. Vorig jaar zag je veel mensen met zo'n roze slinger om hun nek lopen, want ze werden uitgedeeld. We zien dit inmiddels ook als het symbool van Roze Woensdag. Als we er een bescheiden bedrag voor vragen dan kunnen we meer zelf bekostigen en het gemeentegeld kan dan besteed worden aan andere roze doelen'.

Roze lint versterken
Stichting Roze Woensdag regelt vooral de randvoorwaarden voor deze dag: 'We hebben vooral een stimulerende rol. Het is belangrijk dat er twee podia blijven (Hertogstraat en Faberplein) en dat er een dag- en avondprogrammering is. De invulling van het programma regelt de horeca zelf. We bekijken de mogelijkheden voor een roze filmflirt in Lux en we willen alle bewoners in de buurt vragen om een roze vlag uit te hangen. We willen het roze lint versterken van de van Broeckhuysenstraat tot aan de Hezelpoort'. Sander wil ook de netwerkfunctie uitbreiden met company pride, maar 'het moet vooral feest blijven'.

Integratie
De P.R. zit wel goed: 'Giel Beelen is een fan van Roze Woensdag en dit jaar is Radio 3FM officiële partner van de Vierdaagsefeesten. Dat biedt wellicht extra mogelijkheden. Daarnaast zullen roze burgemeesters weer langskomen en de Roze Voorloper wordt weer uitgereikt. We willen Nijmegen als vriendelijke stad neerzetten, Roze Woensdag moet een feest voor iedereen zijn. Het moet aansluiten op de gemoedelijke Vierdaagsesfeer. We willen integratie nastreven en geen segregatie'. Geen canal pride-achtige toestanden dus, maar wel zichtbaar zijn en er vooral een hele leuke dag van maken.
Sander denkt er over na om een stichting Vrienden van Roze Woensdag op te richten om meer fondsen te werven en zo zelfstandiger te kunnen opereren.

Ambities
Als meerjarige ambities noemt Sander: 'gay straight cross over, ondernemers en gay horeca nog meer bij Roze Woensdag betrekken en omliggende gemeenten ook mee laten doen'.
In het Huis van de geschiedenis in de Mariënburgkapel zal vanaf half juni een canonkast aan de roze geschiedenis gewijd worden: 'De 51e canonkast zal twee maanden roze kleuren. Volgend jaar streven we ernaar om de hele kapel te vullen met roze geschiedenis'.

Globaal programma
Hoewel het exacte programma nog niet bekend is kan dit wel globaal geschetst worden. Van circa 12.00 tot 17.00 uur zijn er optredens e.d. op het Faberplein. Vanaf 17.00 uur zal daar ook een mini KissKissClub zijn. Deze wordt 's avonds voortgezet in Lux. Daarnaast is er dus ook feest in de Hertogstraat en in de roze horeca in Nijmegen. Café De Bijstand zal waarschijnlijk weer een roze wodka woensdag organiseren. De exacte programmering is binnenkort terug te vinden op de Roze Woensdag website en in de diverse Vierdaagse programma's.
De stichting zoekt overigens nog vrijwilligers om op 20 juli mee te helpen met hand- en spandiensten. Aanmelden kan via: info@rozewoensdag.nl . Daarnaast zijn winkeliers en horeca die bijvoorbeeld hun etalage roze willen kleuren ook van harte welkom.
En speciaal voor PINK lezers is er een vooraanbieding: als je goed voorbereid wilt zijn dan kun je vooraf al een doos roze aloha slingers bestellen: 30 slingers voor 25,-. Wie hier gebruik van wil maken: mail je naam en adres naar info@rozewoensdag.nl Je krijgt dan een mail retour met het rekeningnummer en het verzoek om het geld eerst over te maken. Op 1 juli sluit deze vooraanbieding en worden de betalingen gecontroleerd, waarna de slingers verzonden zullen worden.

[MK]

Eerste Roze Sport & Cult Café

Leon Pijls, links, is initiatiefnemer van het Roze Sport & Cult Café. Naast de volleyballer van Keizer Karel staat Cantus Obliquus-zanger, Diederick Sprangers, Kevin Nanlohy van Café Mets, Harald Wordragen, Merano en Patrick van de Rijt, zwemmer bij Spetters.

De eerste donderdag van de maand treffen de deelnemers van enkele roze sport en cultuur clubs elkaar in Café Mets. Op Bevrijdingsdag was het bijzonder druk in het café. Zwemmers van Spetters, volleyballers van HVV Keizer Karel, zangers van Cantus Obliquus en acteurs van Merano kwamen na afloop van hun sport of repetities naar het cafe voor een borrel. Initiatiefnemer Leon Pijls is tevreden over de opkomst. Alle groepen zitten op verschillende locaties. Zeker nu Merano en Cantus Obliquus niet meer in Villa Lila kunnen repeteren is dit als trefpunt vervallen. Om toch nog wat te kunnen netwerken en borrelen hebben de groepen de krachten gebundeld. In elk geval op elke eerste donderdag van de maand in Café Mets.

Nog meer prijzen!

Behalve de Jos Brinkprijs werd op 15 mei tevens een Aanmoedigingsprijs uitgereikt. Deze is ingesteld om lokale initiatieven te belonen. De prijs werd uitgereikt aan Ahmed Marcouch om zijn inspanningen om homoseksualiteit bespreekbaar te maken in allochtone kring. Clem Bongers was aanwezig tijdens de uitreiking en mocht met Vera Bergkamp als een van de COC vrijwilligers de Jos Brinkprijs in ontvangst nemen. Vol trots meldt hij onze redactie dat het niet veel gescheeld had of hij had namens de Roze Loper de Aanmoedigingsprijs in ontvangst kunnen nemen. Hij gunt Ahmed Marcouch de prijs desalniettemin van ganser harte.

Dan wordt dit jaar weer de Lantaarnprijs uitgereikt aan de gemeente die het beste homo-emancipatiebeleid voert. Nijmegen heeft deze prijs twee maal in ontvangst mogen nemen, maar werd de laatste keer door Utrecht gepasseerd. Met de uitbreiding van voorlichtingen richting basisonderwijs moet Nijmegen toch weer kans maken op deze prijs. De uitverkiezing vindt plaats op 6 juni.

[BvD]

Column over soa/hiv/aids en veilige seks

ALARM!

In 2010 was het aantal nieuwe hiv-infecties in Nederland groter dan ooit. Het waren er 1200, waarvan 850 bij mannen die seks hebben met mannen. Dat aantal van 850 is groter dan bij de aanvang van de aids-epidemie begin tachtiger jaren. Dat is een alarmerend bericht.

De gezondheid van mannen die seks hebben met mannen in is gevaar. Letterlijk.
Frank de Wolf is een arts-epidemioloog die ik 25 jaar geleden - toen ik voorzitter was het Lage Landen Aids Homo Overleg - leerde kennen als jonge, zeer gemotiveerde wetenschapper bij de GG&GD te Amsterdam: een van de meest betrokkenen van het eerste uur. Hij is nu directeur van de stichting HIV monitoring. Frank zegt: "ik schrik er van dat het aantal nieuwe infecties per jaar onder homoseksuele mannen nu hoger is dan bij het begin van de epidemie. Vanaf de introductie van het testen op hiv en van goede, succesvolle anti-hiv behandeling, zou je verwachten dat het aantal nieuwe hiv diagnoses gaat dalen. Helaas blijkt dat dit niet het geval is. Er is nog steeds veel aandacht nodig voor preventie om de alsmaar verdergaande epidemie te kunnen beheersen."
In het monitoringrapport[2]) staat ook te lezen dat het aantal mensen dat in Nederland leeft met een hiv-infectie blijft groeien. Voor een deel wordt dat verklaard door de toegenomen levensverwachting van mensen met hiv, maar het meest opvallend is de stijging van het aantal geregistreerde nieuwe infecties tot 1198 tussen 1 juni 2009 en 1 juni 2010. OP 1 juni 2010 kregen 13.035 mensen met hiv medische zorg in Nederland. Geschat wordt dat tussen de 8.000 en 10.000 mensen in Nederland niet weten dat ze zijn geïnfecteerd. Preventie door condoomgebruik, maar ook voorlichting, verandering van risicogedrag en testen op hiv moet daarom vooral op hen gericht worden.[3])

Voor mij is het een onvoorstelbaar, dat bijna 30 jaar na de aanvang van de aids-epidemie, het lijkt of het werk van homobeweging in samenwerking met gezondheidsorganisaties als ggd-en, ziekenhuizen, huisartsen e.d. tevergeefs is geweest. Natuurlijk is dat niet zo want je weet nooit hoeveel hiv-infecties er geweest zouden zijn als dat werk allemaal niet gebeurd zou zijn. Maar toch....

Waarschijnlijk speelt de misvatting dat aids geen dodelijke ziekte meer is, maar een gewone chronische ziekte zou zijn geworden een belangrijke rol. Daarnaast zie je ook een verschuiving in leeftijd waarin men in aanraking komt met hiv. Er zijn een toenemend aantal mannen boven de 40 waarbij hiv geconstateerd wordt. Dat is deels te verklaren door het toenemend aantal mensen dat zich laat testen. In tegenstelling tot 15 jaar geleden wordt vroege opsporing nu gezien als middel om vroegtijdig te kunnen ingrijpen (wat nog steeds niet wil zeggen dat, ondanks vele nieuwe virusremmers, aids geen dodelijke ziekte zou zijn).

Al met al zijn deze cijfers zeer verontrustend. Het betekent dat er (opnieuw) een inspanning nodig is van homomannen voor homomannen om elkaar bewust te maken van risico's van onveilige seks. Gelukkig is er weer een initiatief van COC met GgD om een baanproject op te zetten om met vrijwilligers op homo-ontmoetingsplekken (de baan) in gesprek te gaan met baanbezoekers. Daarmee wordt gepoogd invloed uit te oefenen op het condoomgebruik en testgedrag. Dit initiatief wordt mede door SOAAN mogelijk gemaakt.

[1]) uit Sekssoa, jrg 2, nr.1 p. 10
[2]) voor het volledige rapport in het Engels zie:www.hiv-monitoring.nl
[3]) uit: www.soaaids.nl/nieuwsoverzicht/Nieuwsitem/246, dd. 11.05.2011, 17.00u

John van den Broek
info@aidsactiviteitennijmegen.nl

Stichting Ondersteuning Aids Activiteiten Nijmegen (Soaan) ondersteunt financieel initiatieven voor aidsvoorlichtingsactiviteiten. Kijk voor meer informatie op: aidsactiviteitennijmegen.nl

Eurogames in Rotterdam 'Show your Colour': 20-24 juli

Dit jaar organiseert Rotterdam de Eurogames. Sinds 1992 worden ze jaarlijks georganiseerd, tenzij er 'Gay games' of 'Out games' worden gehouden. Volgens de statistiek worden ze voor de 13de maal georganiseerd, al wordt dit op de website niet genoemd. Meer nog dan de Gay Games zijn de Eurogames voor iedereen bedoeld. Een feest vol sport en cultuur waarbij vrijheid en veelkleurigheid de boventoon voert.

Een greep uit de programma-onderdelen:
Vanaf 23 juni: Foto-expositie
Vanaf 18 juli: Kunstroute en Filmfestival
Vanaf 20 juli: Pink Shopping
21 juli: Openingsceremonie
21/22/23 juli: Story telling
21/22/23 juli: Sportwedstrijden in 26 verschillende sporten
22 juli: Mr&Miss Gay verkiezing
23 juli: Sluitingsceremonie
23 juli: diverse feesten tot diep in de nacht

Rotterdam pakt uit, dit is maar een deel van het programma.
Voor meer informatie over de festiviteiten en om als sporter mee te doen: kijk op www.eurogames2011.eu

Alwin Meisters, kerkmeester van de Nijmeegse oud-katholieken

Vlambewaarder van roze-religieuze inspiratie

Hoe en waar kunnen spirituele verdieping en homoseksualiteit samenkomen? Hoe werpt de religieuze vlam uit je jeugd nieuw licht op je leven? Bestuurslid van de Nijmeegse kerngroep van oud-katholieken *Sint Stephanus*, Alwin Meisters, stelt zich deze vragen.
Hij staat met een kleine groep aan de basis van een nieuwe en zelfbewuste religieuze groepering.
Als zoeker en ondernemer – in het dagelijkse leven baas van *Powerhouse* en Mint – vindt hij rust, activiteit en vrijheid bij zijn eigen, kleine en actieve religieuze groep.

Alwin Meisters (53) kan met zijn zeer eigen enthousiasme vertellen over zijn dagelijkse belevingen als ondernemer en eigenaar van o.a. Powerhouse in de Lange Hezelstraat.
Ook voor zijn klanten heeft hij een passie, met name waar het erom gaat mensen van verschillende achtergrond samen te brengen.
Dat geldt niet alleen voor zijn klanten, maar ook voor zijn personeel. Hij heeft een zwak voor mensen en is zoals hij zelf zegt, "gedreven door een bepaalde mate van onrust".
Hij wil verbinden waar mogelijk en past soms pedagogisch verantwoorde trucjes toe om doelen, die hem voor ogen staan, te bereiken. Zo schept hij er genoegen in klanten in zijn winkel waarvan hij vermoedt dat men elkaar niet helemaal ligt bij gezamenlijk aankoop een 'kwantumkorting' aan te bieden.
Zo gezien is het leven voor Alwin Meisters een opdracht onrustig en creatief ongebaande paden te gaan in (on)alledaagse situaties.

"In feite zat dat er al vroeg in mij, sinds mijn jongste volwassenheid.
Zo ben ik als acoliet in een Franciscaanse kerk in het Heerlense Beersdal aan de slag geweest. Ik heb mij daarna in Nijmegen vanaf de jaren tachtig op homo-activiteiten gestort.
Na een lange reeks van jaren bij de Nijmeegse Potten en Flikkersdag en het Roze Meifeesten betrokken te zijn geweest, ben ik in 2008 weer op zoek gegaan naar mijn religieuze roots. Die vlam uit jongere jaren bleek nog steeds in mij aanwezig te zijn.
Het was het moment van een nieuwe uitdaging. Er zijn zo van die gebeurtenissen in je leven die je naar je religieuze bron terugbrengen. Enkele jaren geleden brak ik mijn rechter arm en daarvoor kreeg mijn partner een hersenletsel. We zaten toen een keer samen op de bank en ik realiseerde me hoe afhankelijk en kwetsbaar je als mens bent. Ondanks je eigen actieve instelling heb je op zo'n moment de helpende hand van je thuishulp maar te accepteren.
De situatie laat je er over nadenken, hoe je leven een andere wending kan krijgen. Dat doet je meteen ook de vraag stellen: Hoe nu verder? Is that all there is?

Alwin Meisters verenigt twijfel, (on) rust en creativiteit in ondernemerschap in zich. Dat uit zich ook in zijn religieusspirituele keuze.

"Je blijft je er over verbazen waar je soms je inspiratie vandaan haalt. Heel diep leggen daarbij ervaringen die met afwijzingen en weigering te maken hebben, gewicht in de schaal. Zo ontlokte mij de weigering van de zegen door een pastoor, nadat ik vertelde dat ik homo was, de opmerking: "Heb ik je dan daarom gevraagd"? Toch maakt dit meteen naast de boosheid ook iets anders in me los, namelijk een zoektocht naar gemeenschap en verdieping".

Alwin Meisters

Alwin heeft dat gevoel van spiritueel samenzijn tijdens de bijeenkomsten van oud-katholieken, een groep van ongeveer 25 personen in Nijmegen. Opvallend is, zo zegt hij, dat wanneer je tijdens een viering om je heen kijkt, je zoveel homo's ziet. Hij vraagt zich dan af hoe dat komt, maar ook waarom deze kleinste loot aan de boom van geloofsgemeenschappen groeiende is?

"We hebben op onze locatie in de Dominicuskerk een duidelijke regiofunctie samen met de mensen uit Arnhem. Velen die onze inspirerende bijeenkomsten bezoeken zijn bereid om van ver te reizen bijvoorbeeld komend uit Maasbommel en Druten. Zij hebben het er graag voor over omdat ze bij ons de bijzondere religieuze beleving van samenzijn en samenzang ervaren. We kennen ook bijzondere vieringen, die je niet zo snel bij andere groeperingen zult tegenkomen, bijvoorbeeld bijeenkomsten rond Allerzielen.
Anders dan bij de bekende grote religieuze stromingen met de mogelijkheid tot kerkbezoek op elke hoek van de straat, moet je er hier moeite voor doen. Ook dat spreekt me aan, naast de ervaren vrijheid en acceptatie binnen onze oud-katholieke gemeenschap.
Ik heb de indruk dat ik hier meer facetten van mijn persoon kan inbrengen, dus ook mijn drive van onrustige zoeker. Het is vanzelfsprekend binnen onze groep open te staan voor elke bezoeker. Het is een kwestie van komen, geven en ontvangen worden. Je voelt je geaccepteerd doordat er ruimte aan je twijfel en je actieve inbreng gegeven wordt. Zo kan er een sfeer van thuiskomen ontstaan."

In principe is de functie van kerkmeester die Alwin vervult 'gewoon' een bestuursfunctie. Zoiets te ambiëren past bij zijn persoon met een fysiek energieke en mentale drive.
"Vaak zit in de keuze van activiteiten niet de rechte lijn, die je zou willen. Het is dan als in een Luxemburgse springprocessie met zijstappen op het ritme van de bijbehorende muziek. Mijn vriend en ik nemen hier graag aan deel. Trouw aan je eigen innerlijk bewaarde vlam te blijven en meteen ook mee te werken aan ruimte voor inspiratie voor anderen. Daarvoor kun je binnen en buiten je eigen gemeenschap ervaringen opdoen."

Maar er zijn nog meer aspecten die Alwin's keuze voor de oud-katholieken bepaalde. De loskoppeling bijvoorbeeld van het principe van onfeilbaar en absoluut leiderschap. Binnen Meisters' geloofsrichting komt het volgens zijn eigen woorden erop neer zelf de verantwoordelijkheid te nemen. Te komen tot activiteiten in het leven die er toe doen; dat is zijn credo. Hij ervaart zijn oud-katholieke richting eveneens als bevrijding van regels met een nadruk op gezamenlijkheid. Die sfeer te bereiken kan door openheid. Een mooie combinatie die voor Alwin Meisters' persoon zo kenmerkend blijkt. De zoektocht in uiterlijke rust en de onderhuidse gedrevenheid met als middelpunt de innerlijk gekoesterde vlam van roze en religieuze inspiratie. Die zoekt hij binnen en buiten zijn eigen gemeenschap. Het is door deze inborst dat hij ook anderen oproept bewaarder van hun eigen vlam te worden en deze door te geven. Een karakteristieke merkspreuk van hernieuwing, die inhoudelijk bij de minder wervende benaming 'oud-katholiek' past.

[RC]

Oud-Katholieke kerk

De Oud-Katholieke Kerk is in 1723 ontstaan. Een deel van de katholieken van Nederland koos een eigen bisschop zoals daarvoor ook gebeurde en kwam zo in opstand tegen de toenemende absolute macht van de paus. In de tweede helft van de 19e eeuw sloten katholieken uit andere landen zich bij deze nederlandse kerk aan en is er nu sprake van een wijdvertakte internationale Christelijke gemeenschap.
Hoewel de naam Oud-Katholiek anders doet vermoeden is het een moderne kerk. Oud slaat terug op oorspronkelijk zonder de toevoegingen vormen en regels uit bepaalde tijden en achtergronden. Het staat priesters vrij om een partner te kiezen (man of vrouw) en te trouwen. Vrouwen zijn toegelaten tot het ambt van diaken, priester en bisschop. Kwesties als abortus, euthanasie, echtscheiding worden benaderd vanuit "de liefde tussen God en de mens en tussen mensen onderling". De eigen verantwoordelijkheid is hierbij het uitgangspunt.

Meer informatie:
www. nijmegen.okkn.nl

Trouwen – Marc van Unen

Je kunt me met veel zaken intens blij maken: een exuberant diner met vrienden dat verzorgd begint maar ontaardt in een bacchanaal is mijn gedroomde vrijdagavondscenario.
Of een avondje met mijn drankzuchtige vriendin doorzakken in een kroeg waarbij we onszelf terugvinden bovenop de tafel, eindelijk besluiten het pand te verlaten maar bij de deur omdraaien om nog één laatste drankje en één laatste sigaretje te doen.
Ik word er allemaal uitermate vrolijk van. Maar waar je me echt voor wakker kunt maken is een autenthieke Westbrabantse bruiloft. Daarin komen alle ingrediënten van bovenstaande scenario's samen. Ik was dan ook als een kind zo blij toen in november de uitnodiging op de deurmat viel. Twee van mijn beste Roosendaalse vrienden gingen na 15 jaar samenwonen trouwen! Ik kreeg al dorst bij het lezen van de aankondiging!!

Al verheugde ik me al maanden op het feestgedruis, ik was zo lamlendig om tot op het laatste moment te wachten met het aanschaffen van een nieuw pak. In blinde paniek kocht ik derhalve een goedgesneden italiaanse outfit. Dat katoentje bleek echter zo strak te zitten dat ademhalen geen optie was, laat staan zitten. Geen probleem bij een lopend buffet maar er moest ook nog plaatsgenomen worden in de sfeervolle trouwzaal van het oude raadhuis in Roosendaal. Met dank aan de vaardige vingers van de Vietnamese kleermaakster kon ik op de grote dag toch nog de rits dichtkrijgen zonder meteen in gierende ademnood uit te barsten.
De bruiloft overtrof mijn stoutste verwachtingen! Oké, ik heb de bruid niet aan het eind van de avond aangetroffen in een afgezakte jurk, opgetuigd met bomberjack, lurkend aan een shaggie en met een flesje Warsteiner in haar handen geklemd. Dát zou pas echt het ultieme bruiloftsmoment zijn geweest. Maar dit brabants gebeuren kwam dicht in de buurt. Er was volop drank, er was een ragfijne bruid in maagdelijk wit, wat op zich bijzonder was aangezien het stel drie helblonde dochters heeft geproduceerd. De bruidegom had een heerlijk pak aan en naarmate de avond vorderde ging het volume omhoog en dachten wij, veertigplussers, dat wild dansen zoals we in de jaren tachtig deden heel bon ton was.
De maandag na het feest had ik nog steeds een gruwelijke kater maar die was de moeite meer dan waard. Natuurlijk waren mijn collega's benieuwd naar het hele spektakel. Toen ik repte over de bruid en bruidegom liet één collega zich ontvallen dat ze dacht dat ik naar een "homo"huwelijk was gegaan, maar, zo verbeterde ze zichzelf snel, natuurlijk kon ik ook gewoon hetero's in mijn vriendenkring hebben. Wat je een verbetering noemt. Ik moest over dit alles nadenken, wat gezien de gruwelijke hoofdpijn geen sinecure was. Had ik zo'n hetero-onvriendelijke uitstraling dat men ervan uitging dat ik alleen met gelijkgestemden omging? Of was het juist goed dat men voetstoots aannam dat ik naar een trouwfeestje ging waar twee heren elkaar eeuwige trouw zouden beloven?

Door de alcoholvergiftiging die ik dat weekend bijkans had opgelopen kwam ik er niet uit. Wél begon ik na te denken over het fenomeen huwelijk. Er zijn nog steeds mensen van roze signatuur die fel tegen het huwelijk zijn en dit als een kleingeestig instituut zien. Dus waarom zou je als homo of lesbiënne je in een organzajurk heisen, compleet met crêpe de chine sluier of een doorlopend krediet afsluiten voor dat gedroomde, ietwat ordinaire D&G pak? Op deze vraag had een lieve en wijze vriendin het enige juiste antwoord: gewoon omdat het kan!

Gay Straight Alliances komen enthousiast op stoom

Hetero, Homo: Liefde maakt iedereen gelijk

Op het Stedelijk Gym in Nijmegen is een Gay Straight Alliance opgericht. En op die school is onlangs een inspiratiedag georganiseerd. Doetie Wassenaar, een scholier van het gym is lid van de GSA en is bij de inspiratiedag. Voor PINK schrijft zij een enthousiast verslag.

20 april: de jaarlijkse inspiratiedag voor homoseksualiteit in het voortgezet onderwijs, we leefden ernaar toe die week. En de mens was goed vertegenwoordigd: vrouwen, mannen, jongeren, wat minder jongeren, leraren, directeurs, maatschappelijk werkers, COC-leden en professionals –mensen die ervaren bleken met homoseksuele jongeren. De 'echte' professionals waren gelukkig ook ruimschoots aanwezig. De jongeren zélf!

De aula is volgestroomd onder begeleiding van de The Ninja Cupcakes(links), het bandje met GSA-leden. *(foto: Willem Mali)*

Het afgelopen schooljaar is onze school een stuk rijker geworden. Op het Stedelijk Gym Nijmegen hebben we de GSA (her)opgericht. De letters staan voor Gay Straight Alliance. Zoals het woord al mooi zegt, gaat het om een verbond tussen homo's en hetero's. Samen strijden we vreedzaam voor een homovriendelijke(re) school. Waarbij het al een discussie waard is om uit te maken wat deze 'vriendelijkheid' inhoudt. Waarvoor we precies strijden. En wanneer dat doel is behaald.

Maar eerst. Begin november, wij zitten met z'n allen rond de tafel kennis te maken. De opkomst bij de eerste GSA-vergadering was al best aanzienlijk. We babbelden wat en brainstormden wat. Het mooie was eigenlijk, dat je het idee van verbondenheid al wel voelde. Geen wantrouwen en geen vragen. En nog nooit is er een rondje gemaakt wie 'wat' is.

Want wat ons doel ook is, vooral zijn we bezig geweest met onze weg. Ieder op meerdere manieren. Hóe gaan we dit aanpakken? En daarbij mogen we ons gelukkig prijzen met de tips en steun vanuit het COC en andere Nijmeegse GSA's.
We zijn voorzichtig begonnen met een beetje promotie door posters. "Wanneer ontdekte jij dat je hetero bent?" of "Gay is OK!". Eerst gespannen vanaf een afstandje kijken hoe erop gereageerd wordt, dan erop afstappen en spontane gesprekken voeren! Later volgde een paarse vrijdag waarin leraren en leerlingen opgeroepen werden in het paars te komen; en het uitdelen van snoephartjes op Valentijnsdag: "De GSA komt liefde brengen". En blijven benadrukken dat we het inderdáád doen om die líefde. Die mooie liefde. Die iedereen gelijk maakt.

Het is inmiddels duidelijk met welke achtergrond ikzelf aankwam zetten op de inspiratiedag. Een scholier. Een GSA-lid. Een liefhebber.
Het was een mooi gebeuren: bij de ontvangst bekende leden van andere GSA's in Nijmegen weerzien, gezellig bijkletsen. En nadat wethouder Henk Beerten had gesproken, volgde er een bekendmaking: de naam van het nieuwe homo-emancipatieproject op middelbare scholen. Een feestelijk muziekje start in. SchoolsOUT! En wederom blijkt het om een verbond te gaan: het COC, GGD, DITO! en middelbare scholen gaan samen voor homovriendelijkheid. En al deze organisaties waren hierbij vertegenwoordigd.
Zo ook de directeur van onze school. Heel mooi om te horen hoe hij dan vraagt of het wel wenselijk is dat de GSA zich profileert op een open dag van je school. Of dat ouders niet afschrikt. Nog mooier te weten dat wij er dit schooljaar al glansrijk bij stonden! Regenboogvlag en alles hadden we in de aanslag. En ik denk dat we goed hebben laten zien hoe divers onze school óók wat dat betreft is.

Enfin, na de ontvangst volgde de workshopronde. Voor ieder is er wat wils. Voor de jongeren leidt het tot een gezellig onderonsje waarin we brainstormen voor nieuwe acties. We bepraten tevens de roze week van de maand ervoor.

Het was de laatste week van maart. De Nijmeegse GSA's – maarliefst vier als ik het wel heb- zetten samen een roze week op. Gezamenlijke flyers, stickers, petities en een filmpje. Daarnaast organiseerde iedere school een eigen actie. Het Stedelijk Gym vulde de woensdag in: een liefdesslinger!
De laatste 10 minuten van de les voor de pauze, bestormden onze GSA-leden, inmiddels als zo'n 30, in tweetallen de lokalen. Leegruimen maar! Alle leerlingen gingen hand in hand staan als teken van acceptatie en eenheid. En zo als een slinger vanaf de begane grond naar boven! Nu schikt ons gebouw zich hier erg goed voor: beneden is de hal, dan loopt er een brede wenteltrap langs de wanden naar boven, uitmondend in de aula. In de hal beneden werd de petitie getekend tegen homohaat, slingerend naar boven kon je een beetje dansen op het liefdesgevoel, en de aula gaf de climax: The Ninja Cupcakes! Deze band met GSA-leden speelde de hele pauze door een denderend geluid. De aula stroomde vol, de vibe was te voelen! En dat maakte zo hier en daar een lullige opmerking meer dan goed.

Opnieuw geënthousiasmeerd door deze mooie ervaringen van toen, gingen we aan de slag. Méér ideeën. Ludieke acties: flash-mob's, roze kerstbomen, toneelstukken, alles kwam langs. We hadden ook serieuzere plannen: ideeën om lessen als geschiedenis, maatschappijleer of biologie meer betrokken te maken bij de homo-emancipatie. Wist je dat in de tijd van de Oude Grieken homoseksualiteit helemaal niet zo'n issue was? En wat doet Amnesty International bijvoorbeeld? En hoe zit het met bloeddonatie door homoseksuelen?

Daarna volgende een ronde genaamd Speed-date, hoewel het spacen nog even moest wachten. We kregen zo 3 minuten de tijd om onze ideeën te delen met een groepje eerder genoemde professionals. En zij dan weer, kregen de kans om vragen te stellen, mee te denken en te voelen. En hun eigen onzekerheden in hun mooie werk te doen versmelten, of soms juist te verzekeren.
En daarna brak dan eindelijk het onderdeel dat Open Space heet aan. Ondanks deze naam bleven we best helder. Wel chaotisch. Maar dat was de bedoeling. Onder genot van een heerlijk diner, hadden we gesprekken over –jawel- het doel van de GSA. En wanneer is het bereikt? Na vele meningen werden we het toch wel eens, dat we ons in een klein dilemma begeven. Zo bevestigde Henk Beerten nog eens: 'een eeuwenoud dilemma'.
We willen niet benadrukken dat homoliefde anders is dan hetero-liefde. En toch doen we dat. Met iedere actie, of we nu in roze of paars huppelen. Wit desnoods.
En wanneer is ons doel bereikt?

Toch blijven we aandacht vragen. En we móeten ook aandacht blijven vragen. En dus benadrukken we nog eens: We doen het met liefde, voor de liefde. Alle liefde!
Want liefde is waar alles om draait.
Waaróm alles draait.

Doetie Wassenaar
GSA-lid Stedelijk Gym Nijmegen

De liefdesslinger ging nog even door in de aula. Hand in hand op muziek gaf haast het idee van een gezellige polonaise! *(foto: Willem Mali)*

Route 66 — PINK CULINAIR

Net boven Boxmeer ligt het dorpje Sambeek, twee kroegen en 1700 gelovigen groot in het gemoedelijke Maasdal. De plaatselijke slijterij annex cafetaria annex Petit - Restaurant wordt al 14 jaar door Patrick en Esther met succes uitgebaat. Op doorreis door het Brabantse land bezoek ik graag hun gezellige bistro.

Als ik met kalme passen het zonovergoten terras op loop kijken de meeste bezoekers mij nieuwsgierig aan. Zou het mijn strakke taille zijn of mijn stadse uiterlijk, vraag ik mij af? In het naast de bistro gelegen cafetaria is het op dit moment spitsuur, bezoekers lopen af en aan met volgeladen tassen. In de slijterij is gekoeld bier en wijn voorradig wat met het warme weer gretig aftrek vindt. Ik loop de bistro binnen door een deur waarop zowel het woord 'rookruimte' als de vermelding 'alleen personeel' staat. Hoe dat zit moet ik nog eens aan Ab Klink vragen. Ik neem plaats aan de bar waar ik in een openhartig gesprek geraak met de andere gasten. Naast mij zit Fred, een internationaal chauffeur en wielrenner, die na net 300 kilometer te hebben gefietst zijn 3200 verbrandde calorieën aanvult met een flinke portie carpaccio (€ 8,25). Bij het zien van zijn hoofdgerecht de visspies (€ 14,50) krijg ik ook lekkere trek. Patrick en Esther komen binnengelopen en het is tijd voor een gezellige babbel, biertje, borrel, doorzakken en 'en passant' bestel ik een kogelbiefstukje (€ 14,75) met Stroganoffsaus (€2,00). Het gesprek tussen de overige gasten aan de bar gaat al snel over sport, de caravan, (verbroken) relaties en sterke verhalen over de andere kroeg, zodat ik binnen no-time weet wat er zich op het dorp afspeelt.
Route 66 heeft een afwisselende en prettig geprijsde menukaart. Het meest verrassende gerecht hierop is "doe ma wah" (€ 23,50). Laat ik het voorzichtig omschrijven als 'menu surprise'. Bijna alle gerechten zijn ook in afgeslankte vorm te nuttigen in de geheel in Amerikaanse stijl gestileerde naastgelegen snackbar. In deze bistro geen 'tapijt' op tafel maar een sfeervol ingerichte ruimte waar het cafébezoek spontaan stopt met roken als er restaurantbezoekers komen. Tja, Appie daar komen we zelf wel uit... Bij wijze van amuse wordt een schaaltje tapas geserveerd door een spontane blonde dorpse. 'Noortje' huppelt als een hertje tussen de snackbar en het restaurant heen en weer en zingt af en toe een stukje mee met de muziek. De geur van honing en wilde zomerbloemen werd door haar woorden meegedragen. Door haar sensuele blik en honingzoete stem ontstaat er een wat speelse atmosfeer. [Volgens mij haal ik nu twee columns door elkaar?!] Gelukkig dient de biefstuk zich aan, vergezeld met naar keuze verse frieten of aardappelgarnituur, haricot verts met spek en verse groene salade met feta, tomaat en olijven. De Stroganofsaus is dan wel uit een pakje maar heeft wel lekkere vers gebakken champignons als ingrediënt. Zoals vaker in een dorpscafé betreft het hier een eerlijke, smakelijke keuken. Een prima stukje vlees met een prijsstelling waarvoor je bijna zelf niet kan koken. Er is ook nog 'toe' maar ik houd het bij de koffie met kersenbonbon van het huis. Met het nodige bier op reken ik € 22,50 af en vervolg mijn weg naar de Kraaijenbergse plassen.

[SH]

Gezocht: Gezonde, HIV-negatieve deelnemers voor een neuropsychologisch onderzoek

De afdeling Algemeen Interne Geneeskunde van het Radboud ziekenhuis in Nijmegen doet in samenwerking met de Radboud Universiteit Nijmegen onderzoek naar het effect van HIV op bepaalde functies van de hersenen. Om de testuitkomsten van de HIV-patiënten goed te kunnen interpreteren, willen we de uitkomsten vergelijken met die van vergelijkbare HIV-negatieve proefpersonen.
Daarom zijn we op zoek naar: Gezonde, HIV-negatieve mannen met een leeftijd tussen de 30 en 60 jaar die eenmalig aan een neuropsychologisch onderzoek willen deelnemen. Voor het onderzoek is het belangrijk dat u geen HIV heeft (en dat u zich in de afgelopen 12 maanden hierop hebt laten testen). Het onderzoek vindt plaats op de Radboud Universiteit Nijmegen en duurt ongeveer anderhalf uur. U hoeft voor dit onderzoek géén medicijnen te slikken en er zijn geen medische tests bij betrokken (zoals injecties of een lichamelijk onderzoek). Er worden enkel een aantal vragenlijsten en geheugen- en concentratietests bij u afgenomen. Als dank voor uw tijdsinvestering en deelname ontvangt u een iris-cheque t.w.v € 20.

Bent u een gezonde HIV-negatieve man met een leeftijd tussen de 30 en 60 jaar en wilt u deelnemen, stuur dan een email met uw telefoonnummer naar M.Bosch@aig.umcn.nl

Zomercarnaval barst weer los

United Friends Nijmegen

Aankomende zomer zullen er weer enkele zomercarnavalsoptochten plaatsvinden, onder andere in Rotterdam en Arnhem. Hoe zit dat toch met zomercarnaval? Herbert van Haaren-Brete, oprichter van carnavalsgroep 'United Friends Nijmegen' vertelt honderduit over zijn passie.

Ik word hartelijk ontvangen door Herbert en zijn man Gerard, woonachtig in de benedenstad. In hun knusse woonkamer vertelt Herbert zijn levensverhaal wat carnaval betreft. Hij werd 46 jaar geleden geboren op Aruba en carnaval zit al heel lang in zijn bloed: "Toen ik zeven jaar was vonden mijn ouders het leuk om me mee te laten doen in een carnavalsgroep. Later, op mijn dertiende was ik eigenlijk nog te jong voor een volwassenengroep, maar toch kreeg ik toestemming van een groep om mee te doen. Zo is het eigenlijk allemaal begonnen. Toen ik achttien jaar werd vond ik carnaval helemaal te gek. Ik heb er een hobby van gemaakt". Om daar lachend aan toe te voegen: "een hele dure hobby".

Missverkiezingen

Vanaf zijn achttiende heeft Herbert ieder jaar meegedaan aan de carnavalsoptocht op Aruba. In 1985 vertrok hij tijdelijk naar Nederland: "Ik wilde kapper worden en ik heb gestudeerd aan de Nederlandse Kappersacademie in Rotterdam". In 1989 ging hij terug naar Aruba om daar een eigen kapsalon te beginnen. Dat lukte echter niet meteen: "Ik heb twee jaar voor andere kapsalons gewerkt. In 1991 kreeg ik de kans om naar Parijs te gaan. De zaak waar ik werkte gebruikte l'Oreal producten en ik werd naar Parijs gestuurd om meer kennis over deze producten te ontwikkelen. Ik ben daar een paar maanden geweest. Twee jaar later heb ik mijn eigen kapsalon geopend". Carnaval ging ieder jaar door: "Aruba is een heel klein eiland. In die jaren was Aruba derde carnavalsland van de wereld, na Brazilië en Trinidad. Op Aruba is de Miss Verkiezing een belangrijke factor. Er worden ieder jaar heel veel soorten missverkiezingen gehouden. Dat heb ik ook jaren gedaan: meisjes voorbereiden op deze missverkiezingen. Meerdere keren met succes. Ik heb veel in het buitenland gereisd met Arubaanse vertegenwoordigsters".

Al deze ervaringen stemden Herbert tot nadenken: "Ik ben een eigen modellenbureau begonnen met de naam 'HC Fashion Model Agency'. Toen ben ik ook begonnen met modeshows. Een van mijn grootste hobby's is ontwerpen en daar heb ik me volledig op kunnen richten. Dat heb ik elf jaar gedaan. In 1991 ben ik gevraagd voor een internationale kapperswedstrijd. Toen was ik net terug op Aruba en ik voelde me nog te onervaren. Door heel veel steun van de kapsalon waar ik werkte heb ik toch meegedaan. Ik werd tweede in de Arubaanse competitie, maar ik won de titel tegen zes andere landen". En weer lachend: "Ik herinner me het thema nog heel goed: 'Black Widow', een fantasiekapsel".

Van Aruba naar Nederland

Voor het Arubaanse carnaval verzorgde Herbert jarenlang de kapsels, de ontwerpen van hoofdtooien, de kleding en de voorbereidingen op missverkiezingen. In 2001 besloot hij om zich in Nederland te vestigen: "Ik heb nog elf jaar op Aruba gewoond omdat ik iets terug wilde doen voor mijn adoptieouders. Aruba is voor mij echter te klein geworden. Iedereen zit er op elkaars lip. Nederland is opener. Daarnaast heb ik ook voor Nederland gekozen vanwege mijn geaardheid. Ik voel me hier vrij om me te uiten en om te laten zien wie ik ben. En hier zijn ook veel meer mogelijkheden qua gay leven".

Herbert woonde in Rotterdam, Zoetermeer en Amsterdam. In Amsterdam werkte hij voor een grote carnavalsgroep 'Aruba Uni': "In die periode (mei) was men net bezig met de voorbereidingen voor het zomercarnaval. Ik heb me daar toen volledig op gericht. In dat jaar hebben we ook meegedaan aan de optocht in Rotterdam". In 2004 werd Herbert gekozen als beste ontwerper van een carnavalskostuum in Amsterdam.

Nijmegen

Hoe kwam hij in Nijmegen terecht? "Ik was in een zaal waar alle kandidaten voor een missverkiezing waren en toen kwam er een prachtig bruin Indiaas meisje binnen. Ik vroeg haar of ze uit Amsterdam kwam, maar ze bleek uit Nijmegen te komen. Ik kende Nijmegen niet, behalve als een plaats die heel ver weg lag". Na die missverkiezing mocht de koningin op de praalwagen rondrijden in Rotterdam omdat ze drie titels had gewonnen. "Ik werd toen aangesproken door een meisje omdat zij het door mij gemaakte kostuum heel mooi vond. Zij was gevraagd om als koningin van een Nijmeegse carnavalsgroep mee te doen aan Rio aan de Rijn in Arnhem. Ze vroeg mijn hulp en uiteindelijk mocht ze het kostuum lenen. Een week na het carnaval in Rotterdam werd ik opgebeld, een kleine week voor de verkiezing. Ik moest toen nog snel twee jurken maken". Helaas werd het een mindere ervaring, want na Rio aan de Rijn werd hij 'bedankt' voor zijn diensten. De vriendin uit Nijmegen bood hulp: "Ik reed naar Nijmegen en toen zag ik voor het eerst de Waalbrug. Het voelde echt als een aparte stad met al die hoogteverschillen. En zo ben ik in Nijmegen beland en ik ben er nooit meer weggegaan". In hetzelfde jaar was de missverkiezing in Arnhem. Het werd Herberts eerste overwinning daar: Miss Rio 2004.

United Friends Nijmegen

"Daarna ben ik in Nijmegen bij een dansschool gaan werken. En zo begon ik Nijmegen te leren kennen: een rustige stad waar ik mijn weg moest leren vinden". In 2005 won hij wederom in Arnhem. "Doordat veel mensen mijn werk hebben gezien ging het balletje rollen. Ik ging kostuums en hoofdtooien maken voor een carnavalsgroep in Nijmegen".

Herbert ontmoette Gerard in Nijmegen en in 2009 trouwden ze. In hetzelfde jaar besloot Herbert zijn eigen carnavalsgroep op te richten: 'United Friends Nijmegen'. "Dankzij de steun van heel veel mensen is het gelukt. We begonnen met zeventien deelnemers en een koningin. We hebben toen meegedaan aan de T-Parade in Tilburg en aan de optocht tijdens Rio aan de Rijn".

Het jaar daarna besloot Herbert zijn grote droom waar te maken, zelf meedoen aan het zomercarnaval in Rotterdam. "Rotterdam heeft heel veel strenge regels. Het is een vereiste om met minimaal 45 deelnemers mee te doen. Dat vond ik een hele grote stap. Toen heb ik contact opgenomen met een andere Arubaan, Rossini van Wijk, van de Amsterdamse carnavalsgroep 'Kingdom Under The Sun'. Hij kende de kwaliteit van mijn werk en ik keek naar hem op. Ik heb in Aruba successen met zijn ontwerpen gehad. Hij vond het helemaal te gek om samen te werken voor het zomercarnaval in Rotterdam. Zo is een droom uitgekomen om mijn eigen koningin te hebben, met het thema 'The Forbidden City'. Het bleek weer succesvol te zijn: Herbert en zijn koningin werden allebei individueel genomineerd voor de prijs voor het beste kostuum.

Pauze

"In 2010 hebben we met dezelfde groep in Arnhem meegedaan aan Rio aan de Rijn, maar toen onder de naam van United Friends Nijmegen. We hebben toen weer de winnende Miss Rio geleverd. Terugkijkend heb ik drie koninginnen op mijn naam staan als Miss Rio. Het was een prachtige comeback. Alles verliep mooi tot de schietpartij in Arnhem waarbij ook een van mijn groepsleden is geraakt. Dat was enorm schrikken, want je voelt je verantwoordelijk. Dat was voor mij de eerste slechte ervaring na een optocht". Herbert vroeg zich daarna af of hij nog voldoende vertrouwen had om weer mee te doen: "Uiteindelijk heb ik afgewacht of de gemeente Arnhem het weer door zou laten gaan. Dit jaar gaat Rio aan de Rijn wel door, maar ik heb besloten om een pauze te nemen. Deze zomer doe ik niet mee aan het zomercarnaval in Nederland".

Lachend voegt Herbert daar aan toe: "Ik ben in februari op vakantie geweest naar Aruba en toen heb ik voor het eerst in tien jaar meegedaan aan de optocht daar. Ik heb de hele dag lopen stralen. Mijn kostuum gebruik ik nu om de roze week van het COC Alkmaar te openen". Hij gaat wel kijken naar de optochten in Rotterdam en Arnhem. De kroon van zijn Miss Rio wordt in augustus overgedragen aan haar opvolgster, dus daar moet hij wel bij zijn.

Tenslotte geeft Herbert aan al helemaal klaar te zijn voor 2012: "Volgend jaar gaan we weer met een grote groep meedoen. Deze keer organiseer ik het samen met Samir Brunken, groepsleider van carnavalsgroep 'The Shining Stars' uit Curacao. Het thema wordt 'Road On Fire'. Alle ontwerpen zijn al klaar en in oktober begin ik al te werken aan de hoofdtooien en de kostuums. Het wordt een van de grootste groepen waar ik ooit mee heb gewerkt: zestig deelnemers waaronder twee koninginnen". Zijn ogen stralen en er breekt weer een gulle lach door.

[MK]